

JOAN GORTADELLAS

► Joan Puigcercós, davant 'Les Quatre Columnes', de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch, recentment recuperades, al costat de la Font Màgica de Montjuïc, ahir després de l'entrevista.

«ERC ha entrat en una situació de bloqueig. No volia ser un obstacle»

Joan Puigcercós PRESIDENT D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Nascut a Ripoll el 1966.
 Militant d'ERC des del 1987.
 Va ser líder de les joventuts (1987-1994)
 i vicesecretari general (1996-2001).
 Secretari general del partit des del
 2004 i president des del 2008.

JOSE RICO
 BARCELONA

A Joan Puigcercós li agrada dir que és millor fer un pas enrere per poder fer dos passos endavant. És el que ha fet amb la seva renúncia a la reelecció com a líder d'ERC. Avalat per la militància, reflexiona sobre les raons del seu gest i el futur que desitja per al partit.

—¿Quan va prendre la decisió?
 —Feia més d'una setmana, però vaig creure que ho havia de comunicar al consell nacional abans d'anunciar-ho. No és que fos una decisió inapel·lable, però sí molt madura, perquè ERC necessita tancar una etapa.

—¿Les federacions territorials li van demanar que fes aquest pas?

—Vaig escoltar molta gent, però no vaig tenir la sensació que volguessin que me n'anés. Crec que el partit ha entrat en una situació de bloqueig i el més intel·ligent era cedir el comandament. Molts electors creuen que hem de millorar la cultura interna, així que jo hi poso la primera pedra.

—Davant aquest bloqueig, ¿no es veia amb cor de cohesionar el partit?

—Tinc moltes ganes de treballar per ERC, però hi ha maneres i maneres de seguir treballant. Era el moment de reduir la tensió i fer un pas endavant, amb generositat, perquè el partit segueixi sumant. El líder sempre ha de fer el primer pas.

—¿Temia un vot de càstig a la seva persona en el consell nacional i en les municipals si decidia continuar després de la desfeta del 28-N?

—En les municipals, sí. Molta gent

podia castigar-nos una altra vegada si no hi veia solucions. També en això crec que ajudo el partit. Pel que fa al consell nacional, no buscava una victòria quantitativa, sinó qualitativa. Hem aconseguit un punt d'inflexió en la militància.

—Esquerra Republicana semblava més cohesionada que el 2008. Els crítics se n'havien anat i el sector de Carod està molt desactivat. No obstant, vostè se'n va per afavorir la unitat. ¿Assumeix que no ha aconseguit el seu objectiu?

—Evidentment, no l'he aconseguit. He fet tot l'esforç, però no n'hi ha hagut prou. Assumeixo la meua responsabilitat i no buscaré excuses. No volia ser un obstacle i fer la impressió que pretenia resistir a qual-sevol preu. Si em quedava, ERC no podia sumar suficientment.

—¿L'ha perjudicat més la dinàmica interna d'ERC o el tripartit?

CARRERA SUCESSÒRIA

«Els militants no perdonaran aquell que intenti desviar l'atenció i obrir el debat sobre el lideratge abans d'hora»

L'OBJECTIU

«El model de partit fixat el 1996 s'ha de posar al dia. La veu d'alcaldes i regidors ha de pesar més»

—Tot influeix. Una part del nostre electorat no ha compartit algunes decisions sobre el Govern. Però no em peneixo d'haver estat candidat. Hi va haver qui em va aconsellar que no em presentés i que deixés que un altre es cremés. Jo no sóc així.

—¿ERC s'ha de refundar, regenerar, redefinir, reorientar...?

—S'han de renovar idees, equips, mètodes i maneres de funcionar. El model d'ERC es va pensar el 1996 i s'ha de posar al dia. El partit ha de ser més obert, fer primàries, aprofundir en el sufragi universal, que els no militants puguin canalitzar les seves opinions...

—¿El sistema d'organització assembleària està en qüestió?

—No, però hem de ser intel·ligents i assumir que per sobre del assemblearisme hi ha el sufragi universal. A més d'eleger el president i el secretari general, els programes electorals

o de govern haurien de ser votats per la militància, com els candidats a les eleccions.

-¿Quin perfil hauria de tenir la nova cúpula d'ERC?

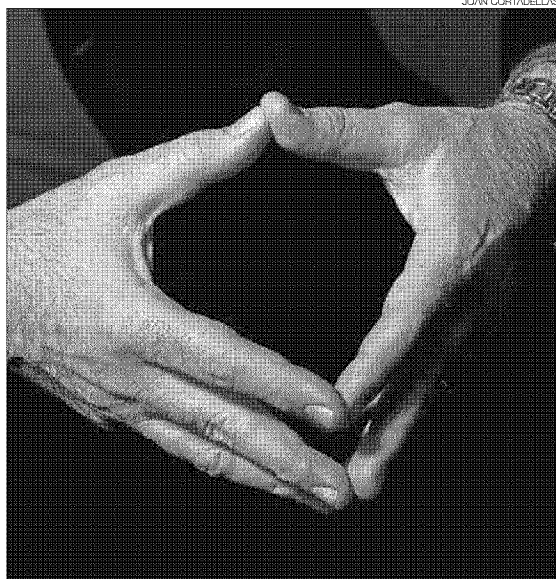
-No crec en el debat de l'edat perquè l'actual direcció és jove, però la nova cúpula hauria de ser una fotocòpia del país.

-Tenint en compte alguns precedents, ¿podrà contenir les ànsies personalistes d'aquells que vulguin postular-se abans de temps?

-No sé qui serà el nou líder, però sí que sé qui no ho serà: el que ara es distregui de les municipals. La gent no l'hi perdonarà. ERC és una força molt municipalista i la majoria no permetrà que algú amb ganes de desviar l'atenció faci perdre el temps en debats que no toquen. Confio que hi hagi sentit comú per part de tots.

-Diu que el futur d'ERC passa pel món municipal. ¿Pensa només en les eleccions del maig o també en el congrés de l'octubre?

-La veu dels alcaldes i els regidors ha de pesar més en el partit perquè són els que viuen la realitat del dia a dia. La suma de l'èxit és ambició nacional i realisme a peu de carrer. Per exemple, he consultat amb molts càrrecs locals per preparar el meu discurs en el debat d'investidura que comença avui. Vull que se sentin acompanyats.

JOAN COSTA/CELLUS

-Amb el debat d'avui s'obre una legislatura en què ERC corre el perill de quedar atrapada entre l'ambigüitat efectiva de CiU i la pressió de l'independentisme exprés.

-Entre l'ambigüitat i l'independentisme més pur hi ha molt camp per córrer. Si es planteja una declaració unilateral d'independència, vota-

rà sí, però al mateix temps preguntaré com recuperarem la confiança de molts docents que ara se senten sols. O del sector agrari. Serem responsables. A Artur Mas li faré una proposta: si hi ha un compromís de no retrocedir en política social, ens tindrà al seu costat. A CiU li toca treure's la màscara del tea-

tre electoral i assumir que hi ha coses que s'han fet bé. Ha de deixar de ser sectària.

-¿No descarta, per tant, abstenir-se en la segona votació?

-No ho descarto per cortesia democràtica, però el que s'ha vist fins ara

lilitat davant una situació econòmica difícil.

-¿Com serà la relació parlamentària amb Solidaritat Catalana?

-Sí estem d'acord amb el que proposi, ho recolzarem. Si no, ho rebutjarem. Però crec que acabaran venint a les nostres tesis.

-¿Esquerra Republicana està abocada a entendre's amb Laporta a Barcelona?

-No menyspreem a ningú i, en aquest cas, la suma ens faria forts. Però el món no s'acaba en Solidaritat. A Badalona hem pactat amb un col·lectiu de ciutadans de diversos sectors socials. És una experiència que intentaré exportar perquè aquest és l'esforç d'obertura que ha de fer ERC.

-Li deia Barcelona perquè Jordi Portabella sembla una mica desesperat pel pacte amb Solidaritat.

-Portabella vol que l'independentisme i ERC tinguin el màxim pes en un ajuntament en què tot està molt obert. No podem dispersar esforços, encara que qui té la representació assegurada és Esquerra.

-Cedirà el timó molt jove, amb 45 anys. ¿Què farà després?

-Seré una peça més que estarà a les ordres de la nova direcció. La política es pot exercir des de molts àmbits. =

ALIANÇA MUNICIPAL

«La suma amb Laporta a BCN ens faria forts. No podem dispersar esforços. Les eleccions estan molt obertes»

està molt allunyat d'ERC. A la Mesa, CiU ha basculat cap al PP i el PSC. I Mas ha tornat a l'època de Jordi Pujol, que confonia el partit amb el Govern, al situar [Josep Antoni] Duran Lleida com a representant de la Generalitat a Madrid.

-Mà allargada a CiU després de governar amb l'esquerra. ¿El futur d'ERC és ser un partit frontissa?

-Si fóssim un partit frontissa, votariem si a la investidura de Mas i reclamariem prebendes. El que passa és que la gent reclama responsabi-